

Ed Nijpels over kernwapendiscussie

Een Kabinetsscrisis zou een ramp betekenen voor ons land. Dit zei drs. Ed Nijpels tijdens de bijeenkomst van de Europees Liberaal Democraten in Maastricht. Daarom moeten VVD en CDA zich tot het uiterste inspannen om samen uit de kernwapendiscussie te komen. Het gaat de VVD om een samenhangend beleid op het gehele terrein van de nucleaire bewapening dat wil zeggen dat de kruisraketten en de huidige overige 6 kerntaken voor de VVD één geheel vormen. Over dat samenhangende pakket moeten VVD en CDA het samen eens zien te worden. Als beide partijen de loyaliteit aan de NAVO als uitgangspunt nemen en de wil hebben om het Kabinet in stand te houden moeten zij gezamenlijk tot een redelijk compromis kunnen komen. De VVD vindt het nu niet het moment om uitspraken te doen over welk aantal raketten dan ook. Een geïsoleerde discussie over één van de onderdelen van het totale nucleaire pakket is weinig zinvol.

Jan Kamminga over kernwapendiscussie

Op het Europa Congres van de E.L.D. in Maastricht ondersteunde VVD-voorzitter Jan Kamminga nog eens de woorden van fractieleider Ed Nijpels eerder op dit congres, dat een geïsoleerde discussie over het aantal in Nederland te plaatsen raketten weinig zinvol is.

Kamminga betreurde het dat CDA-fractievoorzitter De Vries zich heeft laten verleiden tot het noemen van aantallen. Voorts verklaarde Kamminga, dat voor de VVD de loyaliteit aan de NAVO en de wil om het kabinet de rit te laten uitzitten voorop staan.

Volgens Kamminga dient het Nederlandse pakket aan kerntaken als één samenhangend geheel gezien te worden en hij verwees daarbij instemmend naar het interview van Nijpels eerder deze week in het IKV Kernblad.

Woonlastenproblematiek

Deze week is in de Tweede Kamer de woonlastenproblematiek behandeld.

Dat voor een aantal mensen de woonlasten een zeer groot probleem vormen is duidelijk en ook is duidelijk dat daarvoor een oplossing moet komen. Een algemene maatregel biedt onzes inziens geen oplossing.

Door de stagnatie van de economische groei dreigt het thans bereikte woonniveau voor zowel gebruiker als overheid onbetaalbaar te worden.

Het beleid dat gevoerd moet worden is tweeledig:

- A) een beleid dat zal moeten bijdragen aan een veranderde mentaliteit over de kosten en lasten van het wonen. Hiermee worden echter de problemen van vandaag en zelfs die van de toekomst niet geheel opgelost.

- B) teneinde in de toekomst een evenwichtig en betaalbaar vestigingsbeleid te kunnen voeren vraagt het op korte termijn een stuk gecoördineerd overheidsbeleid, een fors aantal minder populaire maatregelen en een grote mentaliteitsverandering ten aanzien van de woonwaarde-ring. Het is echter niet mogelijk deze veranderingen te drastisch en versneld door te voeren.

Maatregelen en beleid vragen om een gedifferentieerde aanpak. Onderscheid kan gemaakt worden tussen: bouwkundige oplossingen, budgettaire problemen en de bijkomende woonkosten.

De VVD-fractie vindt het van het grootste belang dat gestreefd wordt naar een zo goedkoop, degelijk en efficiënt mogelijke manier van bouwen en vraagt de regering daar veel aandacht aan te besteden. Zo'n beleid zou ook moeten gelden voor het onderhoud van de oudere woningvoorraad. Lang niet altijd is hoogwaardige renovatie noodzakelijk, waardoor een relatief hoge huur zou ontstaan.

De VVD is het eens met het standpunt van de regering dat bewoners in de toekomst meer zullen moeten bijdragen in de werkelijke kosten van de woning, mits dan ook van overheidswege die kosten zoveel mogelijk beperkt worden. In de ons omringende landen liggen de uitgaven van bewoners bijna overal aanmerkelijk hoger. Daarnaast zal aan bewoners goed inzicht moeten worden gegeven in de werkelijke kosten van hun woning. Dat gebeurt tot nu toe te weinig.

Een goed systeem van individuele huursubsidie zal moeten blijven bestaan. Op de weg van huurharmonisatie zal moeten worden doorgedaan, zodat de huren steeds meer gekoppeld zullen zijn aan de kwaliteit van de woning, terwijl daardoor ook op korte termijn minder objectsubsidie nodig zal zijn.

De toenemende energiekosten zijn de grootste bron van zorg, met name de aardgasprijzen. Toch heeft de VVD-fractie ingestemd met de laatste gasprijverhoging omdat wij het realistisch vinden deze prijs, zij het vertraagd, af te stemmen op de prijs van huisbrandolie en tevens zijn (evenals de overige woonlasten) de brandstofprijzen lager dan die in de meeste, ons omringende landen. Dit moet echter weer samengaan met goede isolatie, individuele bemetering en voorlichting over energiebesparing.

Er is niet sprake van één woonlastenproblematiek, maar van een aantal sectoren, waar overigens wel een gecoördineerd beleid voor nodig is. De VVD vindt het een goede zaak dat de regering wil komen met een signalering van de kostenontwikkeling in samenhang met andere, voor het inkomensbeleid relevante ontwikkelingen. De ABW (Algemene Bijstandswet) zal terecht vooralsnog een vangnet blijven voor individuele huishoudens die niet in de noodzakelijke kosten van het bestaan kunnen voorzien.

(Voor nadere informatie: mevr. S. Jorritsma-Lebbink, tel. 070-614911, tst. 2492.)

Vragen over bestrijding jeugdwerkloosheid

- Is de Minister het ermee eens, dat bij een aantal van 70.000 langdurig werkloze jongeren nu geen ogenblik meer mag worden gewacht met een frontale aanval op deze langdurige jeugdwerkloosheid?
- Is de Minister het ermee eens, dat die frontale aanval vooral met de hulp van werkgevers en werknemers in de marktsector moet worden ingezet?
- Is de Minister bereid de zogeheten praktijkervaringsplaatsen mede tot inzet te maken van het komende voorjaarsoverleg met de sociale partners, zodat nog vóór het einde van dit jaar voor een groot aantal (zeg 20 à 30 duizend) langdurig werkloze jongeren een boventallige praktijkervaringsplaats kan worden bedongen?
- Is de Minister bereid te overwegen de termijn van maximaal 6 maanden voor een praktijkervaringsplaats tot 1 à 2 jaar te verlengen indien werkgever en betrokken jongere dat gezamenlijk afspreken? Zou het daarbij niet wenselijk zijn dat de betrokken jongere een vergoeding voor gemaakte productieve uren ontvangt en de werkgever de bijkomende kosten draagt conform de regels van werken met behoud van uitkering?
- Zou een dergelijke nadere vormgeving van de praktijkervaringsplaatsen niet tot een aanzienlijke toepassing kunnen leiden in het midden- en kleinbedrijf, waarin door de hoge jeugdloonkosten de afgelopen jaren veel arbeidsplaatsen voor jongeren verloren zijn gegaan?

N.B. Praktijkervaringsplaatsen zijn bedoeld voor jongeren, die meer dan een jaar werkloos zijn. Zij kunnen langs die weg een half jaar ervaring in een bedrijf opdoen met behoud van uitkering.

(Voor nadere informatie: dr. R.W. de Korte, tel. 070-614911, tst. 2650.)

Nieuws uit het Europees Parlement

Europese Unie

Op 14 februari heeft het Europees Parlement een historische beslissing genomen. Aan burgers en lid-staten van de EG werd een nieuw Verdrag over een Europese Unie voorgelegd.

Dit nieuwe Verdrag wil Gemeenschapsbevoegdheid op het terrein van Buitenlandse politiek, economie en monetaire politiek. Ook wordt voorgesteld om de institutionele verhoudingen aan te passen door het vergroten van de bevoegdheden en de uitvoerende macht van de Commissie.

Het Europees Parlement en de Raad van Ministers oefenen tezamen de wetgevende en begrotingsbevoegdheid uit.

De regel van stemming bij meerderheid in de Raad wordt heringevoerd, wel wordt de mogelijkheid van uitstel van stemming, om bijzondere redenen en voor een overgangperiode erkend.

Het nieuwe Verdrag zal van kracht worden zodra een meerderheid van de lid-staten het geratificeerd heeft, hetgeen inhoudt dat een minderheid, die niets voor een Europese Unie voelt, de totstandkoming ervan toch niet kan verhinderen.

(N.B. De Socialistische fractie heeft in zijn geheel tegen dit voorstel gestemd.)

De uitslag van de eindstemming was als volgt: 238 vóór, 31 tegen bij 44 onthoudingen. De meerderheid bestond uit Liberalen, Christen-Democraten, deel van Socialisten en Conservatieven, alsmede de Italiaanse Communisten. De

resolutie die op initiatief van de Liberalen werd geamendeerd, houdt nu ook in dat het nieuwe Parlement met de nationale Parlementen contact gaat opnemen over de ratificatie procedure. Velen in het parlement wilden namelijk dat het Verdrag dat ter ratificatie voorgelegd wordt door de nationale Parlementen slechts aan te nemen of te verwerpen zou zijn, hetgeen niet strookt met onze principes van gemeen overleg.

(Bij de eindstemming viel de volstreekte verdeeldheid van de socialistische groep op: Italianen, Belgen, Nederlanders en Luxemburgers voor, Fransen en Grieken onthouding, Britten en Denen tegen, bij de Duitsers de lijsttrekker en vier andere tegen, de rest voor).

De woordvoerder van de liberale fractie, mr. H.R. Nord, vice-voorzitter van de commissie voor institutionele zaken, heeft de volledige steun van de fractie voor het nieuwe Verdrag toegezegd.

Hij maakte duidelijk dat dit nog maar een eerste stap is op de weg naar een hernieuwde poging om tot een verenigd Europa te komen.

De heer Nord eindigde zijn speech als volgt: „Soms hoort men, dat het in Europa zou ontbreken aan politieke wil om de eenwording voort te zetten. Ik geloof dat eigenlijk niet. De politieke wil is er wel, maar wat ontbreekt is veel meer de politieke moed! Het is onze taak om die te mobiliseren en wel te beginnen bij dit parlement!”

(Voor nadere informatie: mr. H.R. Nord, Bâtiment Schuman, Bureau 3/74, Luxemburg. Tel.: 09 - 352 4300 2400.)

Bespreking Emancipatievoorstellen in het Europese Parlement

Op 17 januari vond de behandeling plaats van een resolutie, die een aantal voorstellen bevatte over de verbetering van de positie van de vrouw. Uitgangspunt daarbij was compromissen te sluiten, zodat er een grote meerderheid gevormd kon worden. De druk op de Europese Commissie en op de Raad van Ministers om dan met concrete voorstellen te komen, respectievelijk die voorstellen goed te keuren, zou zo groot mogelijk zijn.

Het liep echter anders. De socialistische en communistische fracties trokken het punt van de emancipatie zó naar zich toe, dat de Christen-democratische fractie zich van stemming onthield, de liberale fractie niet aan de stemming wenste deel te nemen en de (voornamelijk Engelse) Conservatieven ronduit tegenstemden. Daarmee heeft de socialistische fractie de positie van de vrouw geen goed gedaan. De kans dat de Europese Commissie deze eenzijdige voorstellen zal overnemen is miniem.

De liberalen hebben meegewerkt aan de resolutie, maar toen socialisten en communisten erin slaagden „de uitbuiting van de vrouw door de werkgever” en de klassenstrijd erin te plaatsen, was het breekpunt bereikt. Geen gang van zaken om een voorbeeld aan te nemen.

Eerder was een liberaal voorstel verworpen om vooral de dagelijkse werktijd flexibel te regelen. Dit heeft voor de rolverdeling tussen man en vrouw waarschijnlijk gunstiger resultaten dan een terugbrengen van de arbeidstijd tot 35 uur per week.

Wel in de resolutie verwerkt werden twee liberale suggesties. Eén met betrekking tot de gelijke toegang tot beroepsopleiding en stageplaatsen en een en ander ter verbetering van de positie van de meewerkende vrouw in gezinsbedrijven.

(Voor nadere informatie: mr. H. Nord, tel.: Luxemburg 43 00 24 00; Brussel 513 40 70.)